

Куда, Срби?

“Срби спадају у народе које је ток историје немилосрдно прегазио, пре отпадарак народа него нација”

“На Балкану треба пустити крв. Срби се дижу али ће срећом добити батине”

“Нека буде немилосрдна борба на живот и смрт са Словенима, борба до истраге и безобзирни тероризам”

Тако су записали Маркс и Енгелс званичне српске иконе током скоро целе друге половине двадесетог века. Чак су имали и један од најлепших и највећих тргова у Београду до почетка деведесетих година. Многи Срби се нису дошколовали како су желели, јер нису успели да добију прелазну оцену из марксизма или Капитала на Економском факултету. Мој друг је почетком шездесетих променио факултет због Капитала правдајући се да не може да савлада огромну количину сувопарних и неразумљивих фраза.

Ако су их Срби воздизали као свеце комунизма и проучавали углавном што су морали, чак и да су којим случајем били упознати са њиховим “генијалним” закључком да су “пре отпадарак народа него нација”, такозвани њихови капиталистички противници су током века и по предано реализовали записане наредбе да “На Балкану треба пустити крв” уз “немилосрдан и безобзирни тероризам”.

Србима је заиста више пута пуштена крв готово до истребљења, а колико су незаслужених батина добили, да и не говоримо. Маркс и Енгелс су више у томе уживали у својим гробовима него у одама који су им неки Срби испевали током пола века такозване комунистичке владавине. Наравно да су се стари циници и подсмевали Србима који никако не могу да схвате шта им се то дешава и да утврде откуд ветар дува.

Но, највише их је обрадовао општесветски тероризам који је на Србима примењен 1999. године. За то су имали прави разлог. Коначно су се лишили комуниста који су их предуго својатали. Њихов аманет је постао мисао водилца општесветских зликоваца који терором уређују планетарни поредак. С тим у догледно време, сигурни су, неће имати проблема. Једино их копка што Срби још увек нису постали отпадарак народа.

А хоће ли? Па, вероватно ако допусте да се овако настави.

Процес је одавно започео, још половином двадесетог века, а кулминирао је почетком двадесет првог доласком на власт комунистичких мезимаца који за себе тврде да су демократе, светски људи за разлику од Срба над којима имају засад сву власт. Оно што светски моћници нису успели физичким уништењем и терором, задужили су и потплатили српске глупаке да ураде са својим народом.

Зашто их називам глупацима? Просто. Онај ко није свестан ко је, одакле је и куд је кренуо, неспособан је и војску да служи, а камо ли да му се, не дај боже, повери стадо оваца да чува. Пошто су Маркс – Енгелсови следбеници широм света убеђени да су Срби овце, додуше расне и берићетне, логично је да су баш те глупаке поставили за предводнике стада из којег им одабирају и одводе најбоље примерке (спортисте, научнике) за сопствену потрошњу, рачунајући да ће се преостали примерци међусобно сами истребити (што се увелико дешава) или ће их

узгред одувати белосветске непогоде, а у крајњем случају карбидне бомбе ако им баш затреба ово наше парче крвљу натопљене планете, пошто “Ефовима” и “томахавцима” 1999. нису успели, а ни радијација није ефикасна како су очекивали.

Има ли нама Србима спаса? Можемо ли опстати као народ, а не постати отпадак народа? Свакако да можемо. Можемо терором српске физичке виталности, духовности и културе којом смо успели да истерамо Турке и Аустроугаре са Балкана и успут створимо или ослободимо још неколико држава: Албанију, Босну и Херцеговину, Бугарску, Македонију, Словенију и Хрватску (нека им је свима алап и хвала на “љубави” којом су нам узвратили, нарочито 1999.) Срби нису овце како то Маркс – Енгелсовци цене по онима који нас деценијама пред њима представљају, али свакако да међу нама има много оних који нису свесни ко су, одакле су и куда су пошли. Па кад не знају куда су пошли, како да наслуते докле ће стићи (као например Милошевић)? Сваки покушај да се таквима укаже да могу и нешто вредно да ураде за свој род, да је култура и културно стваралапгтво нешто највредније што оличава један народ и представља га пред другим народима, излишан је. Онај ко није свестан ко је, одакле је и куда је пошао, у српском селу је одувек служио за зајбанцију и разбибригу вредним и промућурним сељацима у предасима између тешких радова и великих ратова. Ади, сељаци су били милосрдни према њима и нису дозвољавали да им се било шта деси што би им живот или породицу угрозило, држећи их увек по страни у великим пословима и великим ратовима.

Дакле, за опстанак је потребно уклонити са пута српског народа оне који нису свесни ко су, одакле су и куда су пошли и наставити тешке радове, а избећи тешке ратове. У противном, постаћемо отпадак народа, чиме ће бити испуњена и последња жеља Маркса и Енгелса, на чему неки глупи Срби, њихови несвесни следбеници, као и њихови оружаном моћни прави следбеници истрајно раде. Зато је мој лични став да преко овог часописа није вредно несвеснима се обраћати да се освесте и било шта ураде за свој народ.

Српски народ ће и њих уклонити с пута (не као што су они Милошевића уз помоћ Маркс – Енгелсових спроводиоца безобзирног терора према Србима) и наставити тешке радове, а избећи тешке ратове, наравно уз милосрдан подсмех како то чине сељаци кад су у питању глупаци. Не мора баш свака да се испуни Марксу и Енгелсу (умро је тужан што није стигао да савлада српски језик). Превише је и досад што им се испунило, бар што се тиче судбине Срба.

Срби су народ пре многих и остаће то после многих.